

Такий підхід надасть можливість майбутнім фахівцям на практиці перевірити свої знання при вирішенні конкретних життєвих ситуацій, з якими стикаються практикуючі юристи. Також така організація несе в собі важливу соціальну функцію через допомогу малозабезпеченим верствам населення. Така діяльність доповнить навчання у формуванні світоглядної позиції індивіда та створить підґрунтя для розуміння процесів в країні, які потребують змін задля розбудови демократичної правової держави; значно розширити практику взаємодії закладів освіти з суб'єктами господарювання, державними та правоохоронними органами у плані презентації найбільш успішних студентів та укладання з ними договорів на закріплення за ними робочих місць ще на стадії навчання; побудувати гнучкий навчальний процес так, щоб закласти можливість вводити нові навчальні дисципліни на вимогу потреб ринку юридичних послуг, на замовлення конкретних роботодавців щодо підготовки фахівців необхідного їм рівня і профілю.

Зараз наша молода країна знаходиться на шляху реформування багатьох сфер суспільного життя і наявність професійних юридичних кадрів дасть поштовх до розбудови правової держави, а це неможливо без тісної взаємодії роботодавців та закладів освіти, саме тому досягнення консенсусу і співпраці між ними призведе до позитивних результатів для обох сторін і країни в цілому.

Література

1. Про освіту: Закон України від 05.09.2017 № 2145-19 [Електронний ресурс]: Законодавство України. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2145-19>

УДК 340.143(043.2)

Курінна А. В., студентка,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Бородин І. Л., д.ю.н., професор

ВПЛИВ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ НА РОЗВИТОК ЮРИДИЧНОЇ НАУКИ В УКРАЇНІ

Починаючи з 2014 року в Україні відбувається низка подій на євроінтеграційному напрямі, зокрема адаптація законодавства України до законодавства ЄС шляхом реформування та приведення її правової системи у відповідність з європейськими стандартами. Для входження України в правовий простір ЄС необхідно прийняти нові або внести відповідні зміни до багатьох законів та нормативно-правових актів, що регулюють відносини в різних сферах життя. Впроваджуючи протягом останніх років ці зміни помітно, що крім позитивних результатів є і

чимало недоліків, зокрема: повільні темпи реформ, їх недостатня координованість із завданнями європейської інтеграції, невідповідність розвитку демократичних інститутів і стану громадянського суспільства сучасним вимогам та корумпованість як одна із головних причин вище зазначеного.

Здійснюючи гармонізацію, необхідно враховувати те, що цей процес має односторонній характер, оскільки при цьому не йдеться про взаємні кроки щодо узгодження своїх правових норм з обох сторін, а тільки про зміни в українському законодавстві з метою його гармонізації з нормами ЄС. Чимало невизначеностей існує й стосовно встановлення точного змісту актів Євросоюзу, з якими потрібно гармонізувати українське законодавство. Під час гармонізації відбувається зближення права та законодавства, усунення колізій, неточностей, суперечностей. Створення демократичних засад розвитку суспільства, формування правової держави, формування правової свідомості громадян, реформування інституційної та нормативної частин правової системи суспільства відповідно до основних засад європейського права – все це відіграє важливу роль у правовій інтеграції.

Ще одним способом правової інтеграції права та законодавства є уніфікація, яку можна розглядати як процес зближення законодавства шляхом встановлення чи запровадження в національній правовій системі однакових норм права. Уніфікація права – це процес впровадження в національні правові системи єдиних юридичних норм з метою зближення цих правових систем або створення на їх основі спільної міжнародної правової системи. Міжнародні конвенції є загальним засобом проведення уніфікації права, в яких формуються нормативні приписи, що підлягають впровадженню у національні правові системи. Отже, гармонізація та уніфікація є основними способами правової інтеграції, адекватне застосування цих понять матиме безпосередній вплив на досконалість правового механізму взаємодії [1, с. 46].

Підписання Угоди про асоціацію Україна – ЄС та Угоди між Україною і ЄС про участь України у програмі ЄС «Горизонт-2020», завдяки чому Україна стала країною-учасницею Європейського дослідницького простору, створює чимало нових проблем для українських правознавців. Зокрема, поступове приведення з європейськими стандартами та реформування митного, податкового, трудового, фінансового законодавства, законодавства про охорону праці, захист прав споживачів, інтелектуальну власність тощо. Розвиток нових галузей права та законодавства (медичне право, космічне, військове право тощо).

Сучасні реалії зумовлюють істотне зростання значущості юридичної науки. Теоретичне обґрунтування стає обов'язковою умовою ефективності державних рішень, наука все більше набуває рис інституту, покликаним якого є забезпечення сталого розвитку суспільства, соціального прогресу

та добробуту.

Варто зазначити, що в березні 2016 року, було зазначено пріоритетні напрями розвитку правової науки на 2016-2020 рр. Серед основних можна виділити такі: правові механізми забезпечення і захисту прав та свобод людини; проблеми формування національної правової системи України та її адаптація до європейського права; правові основи територіальної організації влади та місцевого самоврядування в Україні; правове регулювання інноваційного розвитку України; правове забезпечення розвитку фінансової сфери; правове забезпечення в галузі національної безпеки та міжнародного правопорядку; регулювання правової охорони та захисту прав інтелектуальної власності [2].

Європейські колеги констатують, що незважаючи на багатий науковий спадок і відносно добрий рівень освіти системного підходу в інтеграції до ЄДП досі немає. Також чимало говориться про необхідність залучення молодих талантів, але не забезпечується привабливість кар'єри вченого. Досі не унормовано питання наукових стажувань та відряджень, що ускладнює міжнародну співпрацю.

Отже, конструктивна співпраця всіх гілок влади, вдале застосування підходів та методів до багатогранності європейського правового поля, врахування досвіду країн ЄС все це дасть позитивний результат та успішну реалізацію європейських прагнень України.

Література

1. Чабах О.М. Правова гармонізація як необхідна складова Євроінтеграційних процесів України / О.М. Чабах // Юридичний вісник. – 2014. – № 3(32). – С. 46-50.

2. Стратегія розвитку наукових досліджень Національної академії правових наук України на 2016-2020 роки [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.aprnu.kharkiv.org/doc/strategiya.pdf>

УДК 340:378:14(043.2)

Миронець О. М., старший викладач,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Вознюк Д. В., прокурор відділу,
Вінницька обласна прокуратура, м. Немирів, Вінницька обл., Україна

ЄВРОПЕЙСЬКІ ТЕНДЕНЦІЇ ВИЩОЇ ЮРИДИЧНОЇ ОСВІТИ

Євроінтеграційні процеси в Україні ставлять перед нашою державою ряд вимог, які стосуються, зокрема, і вищої юридичної освіти. Як зазначає Арнольд Норберт, із набуттям чинності Лісабонською угодою в 2009 році Європейський дослідницький простір став не лише політичною ідеєю, а й юридично закріпленою метою Європейського Союзу, у зв'язку з чим він